

kan anvendes —, og saa er det da urimeligt at give sig til at bygge et stort Sygehus til Rigshospitalet til op mod 2 Mill. Kr. Jeg beder Tingets ærede Medlemmer om at stemme for Ændringsforslaget under de Forudsætninger, jeg her har givet Udtryk for.

Pitzner: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Hauge for de venlige Ord, han rettede til mig vedrørende min Stilling til Bevillinger ved forskellige Lejligheder. Naar det ærede Medlem her udtaler, at han stemmer for denne Sag gaaende ud fra, at jeg garanterer for (*Stemmer: Ikke garanterer for!*) . . . ja, det var saadan noget i den Retning —, at der ikke foregribes noget med Hensyn til Hospitalets fremtidige Benyttelse, med andre Ord, at hvis dette Beløb bruges, skulde det ikke blive nødvendigt at lave noget om i det Tilfælde, at Hospitalet skulde bruges til noget andet, saa kan jeg her kun sige, at jeg har ikke selv læst Betænkningen saa nøje igennem, at jeg ved, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge har skrevet, men jeg ved i hvert Fald, at det ærede Medlem Hr. Rode har skrevet, at Militærhospitalet, som det staaar, kan bruges med det samme af Rigshospitalet, og hvis det er Tilfældet, skulde der altsaa ikke gaa noget tabt af de Penge, der nu skulde bruges for at gøre det færdigt.

Forsvarsministeren (Brorsen): Den ene Gang efter den anden, naar det ærede Medlem Hr. Hauge og det ærede Medlem Hr. Rode udtaler sig her i Aften, er det en uskræmtet Glæde, der strømmer mod det ærede Medlem Hr. Pitzner, og jeg er saamænd ikke jaloux paa det ærede Medlem Hr. Pitzner, for det ærede Medlem Hr. Pitzner og jeg er til syvende og sidst fuldstændig enige. Det ærede Medlem er nemlig Medlem af det Udvalg, som jeg nu et Par Gange har omtalt, og hvor 10 af 12 Medlemmer netop indstiller, at Garnisonssygehuset skal benyttes som militært Hospital. De to eneste, der ikke er med, er de to Medlemmer Hr. Hauge og Hr. Rode. De 10 andre er inde paa akkurat de samme Betragtninger, som jeg har gjort gældende, og jeg haaber, at til syvende og sidst skal disse 10 Medlemmer og antagelig et betydeligt Flertal af Folketinget nok staa sig. Derfor skal det ærede Medlem Hr. Rode aldeles ikke have nogen Medlidenhed med mig, jeg trænger ikke til hans Medlidenhed. Jeg haaber, at Sagen nu i Løbet af nogle ganske faa Maaneder bliver endelig afgjort netop i den Retning, som det store Flertal indenfor Udvalget tilraader og foreslaar.

Saa var det ærede Medlem Hr. Rode paa ny nysgerrig efter den Kommissionsbetænkning fra Februar—Marts og kunde ikke forstaa, naar jeg havde faaet Betænkningen i Marts, at jeg saa kunde fastholde Forslaget om de 660 000 Kr.s Nedsættelse ved anden Behandling. Nu husker jeg ikke nøje, hvornaar jeg fik den, jeg tror ikke, det var i Marts Maaned. Det var i Februar—Marts, Kommissionen arbejdede, men det skulde være mærkeligt, om ikke det var ind i April, jeg fik Kommissionsbetænkningen, og antagelig skal der ogsaa nogen Tid til — det kan det ærede Medlem maaske forstaa — for i det hele at sætte sig ind i de Betragtninger, der gaar igennem Kommissionens Betænkning. Men der er en betydelig saglig Begrundelse fra de Søofficerer, der har udtalt sig om det Spørgsmaal. Det er altsaa en Dødsynd, at man siger, at man er gaaet for vidt ved anden Behandling, man maa have en Bevilling, saa at den Besparelse, der var Tale om, bliver noget mindre, end det i sin Tid var tilsigtet. Det er en politisk Dødsynd i det ærede Medlem Hr. Rodes Øjne.

Rode: Den højtærede Forsvarsminister sagde i sin Udtalelse, som jeg har beholdt mig til, ikke blot, at Kommissionen havde siddet i Februar—Marts, men at han i Marts fik Kommissionens Betænkning, og det var dette Forhold, at han havde sagt, at han fik Kommissionens Betænkning i Marts, og at vi den 22. April havde en Behandling, hvor han fastsatte 660 000 Kr., som jeg bad om Forklaring paa. Nu siger den højtærede Minister, at det skulde være højst mærkeligt, om det ikke havde været i April. Ja, ja, lad nu den højtærede Minister se at bringe Orden i sine Tanker efter denne for ham noget vanskelige Forhandling i Dag. (*Afbrydelse af Forsvarsministeren*). Nej, Ministeren kan godt sidde dernede og sige, at den ikke er vanskelig, men ethvert Medlem her i Tinget ved jo, hvorledes det er gaaet den højtærede Minister. Jeg skal blot have Lov til at sige til Ministeren, at jeg har aldeles ikke sagt, at det er en politisk Dødsynd, at han har foretaget en Vending. Jeg har kun paapeget en Ting, og det er, at hvad der foregaar i Dag, er, at naar denne Bevilling vedtages, vedtages der af Venstre en politisk Bevilling, begrundet fra Venstres Side med — det kan ikke begrundes med andet, saaledes som Forholdene ligger —, at der er stillet en Fordring fra de Konservative, som man nu imødekommer.